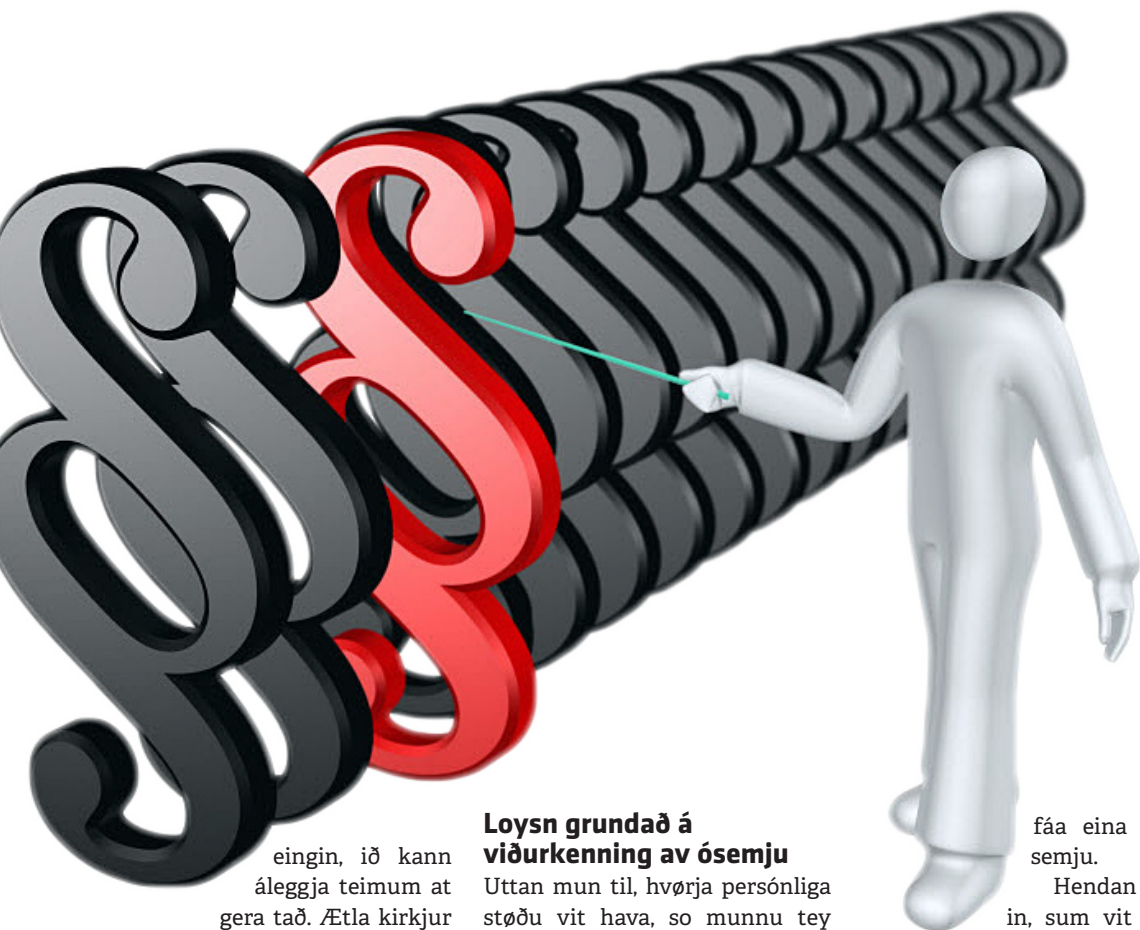

KJAK

Samtykkir løgtingið eina lóg um skrásett pør, so verða øll pør javnsett, og Fólkakirkja og samkomur varðveita fult og heilt innara frælsið

Loysn grundað á viðurkenning av ósemju

eingin, ið kann áleggja teimum at gera tað. Ætla kirkjur og samkomur hinvegin at flyta seg í spurninginum um viðurkenning av samkyndum pørum, so verður tað burturav eitt innankirkjuligt mál: Um talan verður um vælsignan av samkyndum pørum ella vígslu av samkyndum pørum ella ein spurningur um samvitskufrelsi (t.v.s. upp til hvønn einstakan prest ella samkomuleiðara) ella okkurt fjórða, tað verður fult og heilt upp til kirkju og samkomur.

Uttan mun til, hvørja persónliga støðu vit hava, so munnu tey flestu viðurkenna, at fyrr ella seinni verður framd ein politisk loysn, ið gevur samkyndum rætt at fáa teirra parlag rættarlaga viðurkent. Men í alt ov langa tíð hava vit havt eitt orðaskifti um hjúnaband, har partarnir standa steýrrættir yvir av hvørjum øðrum. Hvørgin vil víkja. Vit koma ikki úr stað, uttan at annar parturin stendur sum tapari. Málið kemur fyri aftur í løgtinginum í mars-mánaði, men vit hava ilt við at síggja, at tað verður lætt at

fáa eina breiða semju.

Hendan loysnin, sum vit skjóta upp, er grundað á, at partarnir virða mótpartin og viðurkenna ósemjuna teirra millum. Við so at siga at bakka eitt stig aftur og lata borgarliga partin vera útgangsstøðið, so slepst burtur úr óvirðiliga eljustriðnum um hjúnabandið í politiska orðaskiftinum. Tað er okkara vón, at hetta uppskot kann geva íblástur til eina loysn, ið stríðandi partarnir og eitt breiður meiriluti í løgtinginum kann taka undir við.

Hvat hugsa tit fyri tykkum?

Jónsvein Simonsen

Lærari, Saltangará

Ein staðilig áheitan á landsstýris og tingfólk um ikki at broyta hjúnabandslógina!

Fólk okkara hefur havt stóra virðing fyri Guds orði, og tað eiga vit núlivandi eisini at hava, tí at tað førir signing við sær.

Hetta kunnu vit ikki skilja frá okkara dagliga lívi.

Tað er nakað, sum eitur rætt og skeivt.

Í dagsins samfelagi eru mangan eingi mörk, ella mörk avtíkin á so mongum økjum.

Og nú er ætlan, eisini at flyta hetta markið. Og her siga vit nei.

Orðtøkini 22, 28 siga: Flyt ikki avgomul markaskjal, sum fedrar tínir hava sett.

Gera vit lógir, sum hesa, ið stríðir beint ímóti tí, ið Guds orð lærir okkum, verður ikki væl vorðið.

Hetta var syndin, sum var orsøkin til, at Gud oyddi Sodoma og Gomorra. Rómverjabrævið 1. kap. ávarar eisini staðiliga ímóti sodomi ella nútíðar navnið samkynd.

Tí er tað heilt burtur úr vón og viti at fara at gera eina slíka lóg.

Fyri nógvum árum síðani høvdu klaksvíksingar ein góðan prest, sum æt Jákup Magnussen. Hann bað hesa bøn rættuliga ofta:

»Vit biðja fyri okkara stýrandi fólki, at tey ikki mugu gera lógir, sum stríða ímóti Guds orði«.

Hesa somu bøn vil eg eisini biðja. Og vóni at fáa bønarsvar!

Bara lúsin er útlendsk!

Janus Rein

Sambært D&V hevur landsstýrskvinnan í heilsumálum set útlendingar at leiða serfrøðingabólkin

sum skal fortelja okkum hvussu bygnaðurin í sjúkhusverkinum skal verða.

Fyri at siga sum er, so eri eg um at bliva til frens av, at mann so

mangan skal hála útlendingar inn, at fortelja okkum hvussu vit skulu gera og liva.

»Gløgt er gestsins eyga«, sigur eitt orðatak. Men máti skal vera við. Um mann so absalut skal hava útlendingar við í arbeiðið, kann tað so ikki vera sum síðusettir ráðgevar ella okkurt tilík, og ikki sum beinleiðis formansskapur!

Eg haldi at landsstýrskvinnan í heilsumálum átti at skamma seg!

